

Kansalaisyhteiskunnalla tärkeä rooli kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa

Ulkoministeriön kansalaisjärjestökuuleminen 6.9.2016: Kepan painopisteet YK:n 71. yleiskokoukseen

Kiitämme sitä osallistavaa tapaa, jolla Suomi on huomionnut kansalaisyhteiskunnan osallistumismahdollisuudet Agenda2030 -työn valmistelussa sekä YK:n heinäkuisen High Level Political Forumin Suomen delegaatiossa. Suomi on omalla esimerkillään monitoimijayhteistyöstä saavuttanut kansainvälistäkin näkyvyyttä ja herättänyt kiinnostusta tulevina vuosina vapaaehtoisia Agenda2030 -maaraportteja laativissa maissa. Kestävän kehityksen tavoitteiden toteuttaminen vaatii eri toimijoiden välisiä kumppanuuksia ja yhteistyötä. Toivommekin, että tähän mennessä toteutunut osallistavuus on myös jatkossa niin Suomen Agenda2030:n indikaattorien laadinnan, toteutuksen kuin seurannankin ytimessä.

Tämän päivän maailmassa kestävä kehitys ja globaaliasiat vaativat rohkeaa ja kunnianhimoista dialogia: on päästävä korulauseista puhumaan asiasta, Agenda 2030 toteutuksen haasteista ja onnistumisista. On esitettävä konkreettisia esimerkkejä onnistuneesta yhteistyöstä sekä löydettävä yhtymäkohtia päivänpolitiikan ja kestävän kehityksen tavoitteiden välille. Ei voi olla niin, että saman aikaisesti toisella kädellä allekirjoitetaan kunnianhimoiset, universaalit tavoitteet ja toisella leikataan rahoituspäätöksillä tavoitteiden toteutukselta siivet pois. Suomen tuleekin edistää kestävä kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden toteuttamista, seuranta ja arviointia niin kotimaassa kuin globaalistikin.

Agenda 2030 -tavoitteiden saavuttamisen arvioidaan vaativan maailmanlaajuisesti noin viiden biljoonan euron vuosittaista rahoitusta. Suomen tulee pitää kiinni erityisesti köyhille maille tärkeän kehitysyhteistyön 0,7 -sitoumuksestaan ja samalla edistää sitä, että globaali talous ja eri rahoitusvirrat tukevat kestävä kehitystä.

Puheessaan High Level Political Forumissa YK:n pääsihteeri Ban Ki-Moon painotti, että kestävän kehityksen tavoitteiden on saavutettava heidät, jotka ovat kaikkein kauimpana jäljessä. Suomi on sitoutunut ohjaamaan kehitysyhteistyönä vähintään 0,2 prosenttia bruttokansantulostaan kaikkein köyhimmille LDC -maille. Käytännössä tällä hetkellä määrä on 0,15 prosenttia, eikä trendillä ole mahdollisuutta muuttua niin kauan, kuin esimerkiksi kehitysyhteistyöllä rahoitettava yritystoiminta suuntaa voimavaransa keskitulotason maihin. Jatkossa Suomen kehitysrahoituksen tulee kohdistua kaikkein köyhimmille ihmisille siten, että pidämme kiinni kansainvälisestä sitouksestamme ja ohjaamme suuremman osan kehitysyhteistyörahoituksesta kaikkein vähiten kehittyneille maille.

Äärimmäisen köyhyyden vähentäminen ja ihmisoikeuksien toteutuminen ovat Suomen kehityspolitiikan päätavoitteita, joiden on ohjattava kaikkea toimintaa. Suomen tuki myös YK:ssa inklusiiviselle köyhyyden vähentämisen politiikalle ja kehitysmaiden sosiaaliturvalle seuraisi samalla yleiskokousta ennen valmistuneen Implementation of the Second UN Decade for the

Eradication of Poverty (2008-2017) -raportin suosituksia. Kansalaisjärjestöillä on tärkeä rooli sekä suositusten toimeenpanossa, että hallitusten tilivelvollisuuden varmistamisessa. Suomen tulee aktiivisesti edistää kansalaisyhteiskunnan toimintaedellytyksiä osana Agenda 2030 työtään sekä Suomessa, kumppanimaissa että globaaleilla areenoilla kuten YK:ssa.

Lisätietoja: Anna-Stiina Lundqvist, asiantuntija, toimintaympäristön analyysi ja Agenda 2030,
+358 50 317 6704, anna-stiina.lundqvist@kepa.fi